Examenul național de bacalaureat 2027

Proba A
Limba și literatura română

Model

Biletul nr.

Citește textul cu voce tare.

Setea mea de lectură o potoleam la întâmplare. Citeam ce-mi cădea în mână, romane în fascicole, *Sherlock Holmes*, *Psaltirea*, *Cheia visurilor* şi citeam pe ascuns, în fundul grădinii, în pod, în pivniţă (ca la Bucureşti după 1914). Cu timpul, lecturile acestea dezordonate şi fără noimă au început să mă plictisească, într-o zi, am descoperit că jocurile pe maidan sunt tot atât de pasionante ca romanele de aventuri. Am început să-mi petrec tot timpul liber pe maidanele Bucureştiului. De la maidanul Primăriei până la Obor, de la Dealul Mitropoliei până la gropile lui Ouatu, le cunoşteam pe toate şi aveam prieteni [...]. Dar astea se întâmplau mai târziu, după 1916, după ce tata se retrăsese cu regimentul lui în Moldova. Îmi aduc aminte de dealurile din jurul Cernavodei. Tata ne lua câteodată cu el. Urcam pe cărări arse, prăfuite, şerpuind printre scaieţi şi peliniţă, până ce ajungeam pe culme. De acolo, Dunărea se vedea până foarte departe, izvorând dintr-un păienjeniş de sălcii şi aburi albăstrui. Tata nu era un expansiv. El, atât de prolix şi de pisălog când era vorba să ne „facă morală” (cum îi plăcea lui să spună), amuţea de câte ori ne aflam în situaţii noi şi delicate, oarecum în afara raporturilor de familie. Ne aşezam pe un tăpşan; tata îşi scotea chipiul, îşi ştergea fruntea cu batista, apoi începea să-şi răsucească mustaţa, zâmbind prelung. Îl ghiceam că este mulţumit şi-i puneam tot felul de întrebări. Uneori, îi puneam acele întrebări pe care ştiam că le aşteaptă de la băieţii lui. Ştiam că ne consideră inteligenţi şi înzestraţi cu tot felul de talente. (Credea, bunăoară, că eram amândoi muzicanţi de mare viitor, aproape nişte copii-minune.) Era fericit când, ascultând întrebările, îşi verifica încă o dată încrederea în inteligenţa noastră. Dar răspundea totuşi succint, aproape monosilabic, uneori încurcat. Ne întorceam pe alt drum, în aşa fel încât să cădem aproape de podul peste Dunăre. Uneori, aveam norocul să vedem trecând un tren de marfă, înaintând încet, ca o râmă uriaşă.

Mircea Eliade, *Memorii*

1. Formulează răspunsuri la întrebările de mai jos, referitoare la situația de comunicare din textul dat.
a. Ce se poate deduce din text despre emițătorul acestui mesaj (atitudine, perspectivă, intenții)?
b. Ce tip de text este acesta (argumentativ, informativ, descriptiv, narativ, epistolar, memorialistic etc.)? Argumentează-ți răspunsul.
c. Ce elemente importante de conținut (idei, argumente, fapte, opinii) identifici în textul dat?

2. Care este opinia ta despre rolul lecturii în formarea personalității adolescentului? Motivează-ți răspunsul.